

mätt blifvit, särskildt är stadgad; allt dock med iakttagande deraf, att försäljningen verkställes af sysslomännen.

Om motionens remitterande till Utskott anhålles.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. A. Åstrand.

N:o 261.

Af Herr J. A. Åstrand: Om ändring i 16 § af Jagtstadgan den 21 Oktober 1864.

16 § sista momentet af Kongl. Maj:ts förnyade nådiga Jagtstadga af den 21 Oktober 1864 innehåller: "finare giller eller snaror må ingenstädes under tiden från och med den 16 Mars till och med den 10 Augusti utsättas eller, derförinnan utsatta, bibehållas". Af detta negativa stadgande framgår således, att giller eller snaror få under eljest för jagt tillåten tid för det vildas fångande användas, och författningen har äfven i denna anda blifvit tolkad. Följden häraf har äfven blifvit den, att de vilda fogelarterna, tjäder och orre i flera orter af Rikets sydliga provinser blifvit utsatta för en lika energisk, som verksam utrotning, och om ifrågavarande fångningsmethod fortfarande af Jagtstadgan såsom loflig omgärdas, kan med visshet förutsägas, att ofvannämnda fogelararter skola i redan antydda delar af Riket nära nog aldeles försvinna. Det är derfore hög tid, att föreskriften uti 1808 års förut gällande Jagtstadga i berörda hänseende upplifvas, eller att all fångst med giller eller snaror varder året om förbjuden utom Norrland, i hvilken provins helt andra förhållanden böra tagas i betraktande vid jagträttens ordnande.

Med anledning häraf får jag värdsamt föreslå, att Riksdagen måtte i underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t anhålla, att sista momentet af 16 § i nu gällande Jagtstadga måtte få följande lydelse:

finare giller eller snaror må icke för det vildas fångande begagnas utom Norrland, och der endast under eljest för jagt lofgifven tid.

Vördsamlingen anhålles om remiss till Lag-Utskottet af denna motion.

Stockholm den 29 Januari 1867.

J. A. Åstrand.